

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt Danskernes Historie Online - Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskeres Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

Sæddeforn.

Nr. 7.

December 1918.

1. Garg.

Juleminder og Julelængsler.

Hjemmets Fest staar for Døren, og om end vi endnu i Aar kommer til at fejre Julen indenfor de samme spartanske Rammer, som vi kender og mindes fra de sidste Julehøjtider, saa vil dog sikkert den glædelige Omstændighed, at Krigen endelig er forbi, og at Dag for Dag bringer os nærmere mod lettere og lysere Dage, sætte sit Præg paa den kommende Jul og gøre den til en Højtid, der i rigt Maal bliver præget af Taknemmelighed over, at de onde Dage er forbi. Og saa ligger de gamle Julefester med deres Overfløddighed af for Tand og Tunge gode Sager da ikke længere tilbage, end at baade vi gamle og de unge tydelig kan huske dem og endnu i Erindrungen kan fremstille for os, hvorledes en brasiliansk Nød ser ud, og hvorledes en Gaas i stegt Stand og med det traditionelle Æble- og Sveskefyld tager sig ud paa et Bord. Saa faar vi for denne Gang endnu nøjes med Erindringsbilledet og saa for Resten trøste os med, at til næste Jul vil de savnede og attraaede Goder nok være der for dem af os, der lever saa længe. Men der er jo ogsaa andre Minder, baade smukkere og lysere end dem, der drejer sig om det rent materielle, som Tiden ind under Jul gør levende for os. Minder om de lange Aftener i vort Barndomshjem med de mange travle Forberedelser til Julen. Jeg ved ikke ret, hvorledes det i saa Henseende har sig nu; men jeg tror, at man vist hovedsagelig køber Julegaverne; men i min Barndom var det anderledes. Da bestod Julegaverne hovedsagelig i Haandarbejder og forskellige Husflidsarbejder, og var Gaverne maaske i rent pekuniær Henseende ikke saa værdifulde som nu om Stunder, saa havde de dog til Gengæld en betyde-

lig større Affektionsværdi; thi de kunde betyde mange Timers Arbejde af Moders og Tantes i Forvejen travlt optagne Tid; jeg husker jo, hvorledes disse kære Mennesker sad og syede og broderede, strikkede og hæklede Aften efter Aften, og jo nærmere vi kom Julen, des senere blev det, før Lampen blev slukket. Og saa alt det fornøjelige Hemmelighedskræmmeri. Den ene maatte endelig ikke se det, og den anden ikke for alt i Verden faa mindste Nys om det. Og Familiens maskuline Elementer, de snittede og savede, de bejdsede og polerede, og Hyggen i en saadan Familiiekreds var komplet, naar Arbejdernes Art tillod, at der samtidig blev læst højt.

Og saa helt ind under Jul, naar Træets Pynt skulde laves, og alle Husets Sakse blev mobiliserede; det straalte i Guld og Sølv og lyser i blaåt og gult, rødt og grønt for mine Øjne blot ved Tanken om Bordet i vor Spisestue en saadan Aften, der maaske fulgte efter en travl Dag i Køkkenet; for det nytter jo ikke at nægte det, ogsaa herude fabrikeredes en ikke uvæsentlig Del af gamle Dages Jul. Og nu tænker jeg slet ikke paa al den massive Grisemad, men jeg tænker paa Kagebagningen og Klejnekogningen — man tilgive, hvis det ogsaa hedder Klejnebagningen; jeg er jo ikke Fagmand, uden for saa vidt det gælder at være Aftager af de rare Sager, der er Produkterne af disse Virksomheder. For Resten synes jeg nu i Grunden ikke, Smagen er det bedste. Jeg foretrækker næsten Lugten og Synet, og det er ogsaa dem, jeg mindes nu, jeg i Tanken genoplever disse for mig saa saare fjerne Dage. Men nu er jeg gledet ind paa det materielle igen, og det var jo det, jeg ikke vilde. »Naturam furca pella ex, den kommer dog igen den Hex«, siger et gammelt Ord, og til Oplysning for Ikke-Latinere tjener, at det betyder saa meget som, at den gamle Adam er ikke saa let at faa Bugt med. Men i den kommende Jul, der endnu bliver at fejre i Vareknaphedens og Resignationens Tegn, maa vi altsaa ty til Minderne som en væsentlig Del af Nydelserne, og saa kan vi jo desuden berige og supplere disse med Julelængslerne, og her synes jeg, vi har et vidtstrakt Felt at boltre os paa. Jeg ved jo ganske vist ikke,

hvad der, kære Ven, er Genstand for Din hedeste Stræben, eller, kære Veninde, hvad Din lønligste Attraa gaar ud paa, men jeg tror og haaber, at Stræben og Attraa drejer sig om andet og mere end Medisterpølser i Alenvis og Æbleskiver i Snesevis, saavist som der ogsaa er den størst mulige Anledning til at lade Længslerne gaa ad andre Baner. Kast et Blik ud over Lande og Folk, vort eget og de andre, og skal vi saa ikke enes om, at der er den stærkeste Trang til, trods det, at Krigen er hørt op, at det gamle Julebud: Fred paa Jord og blandt Menneskene en Velbehagelighed, maa komme sin Virkeliggørelse om end blot nogle Hanefjed nærmere. Hvor trænger vi til Fredsommelighed og Fordragelighed, indenfor de store Samfund og Mand og Mand imellem; og vi gør, Du og jeg, hvad vi kan og bør gøre i saa Henseende, naar vi begynder med os selv. Vi — jeg taler stadig kun om Dig og mig — er kun to bitte smaa og saare beskedne Hjul i det store Samfundsmaskineri, men vi er Dele i det og Led af det; lad os sætte et redeligt Arbejde ind paa, at vor Virksomhed i Maskineriet maa ske solidt og godt og uden Knirken. Saa er vi — om end i størst mulig Beskedenhed — dog med til at opfylde og virkeliggøre det gamle, evig unge velsignede Julebud.

C. P. J.

Foreningsmeddelelser.

XIV. Novembermødet blev p. Gr. af Epidemien udsat fra d. 9. til d. 16. og samlede 26 Medlemmer. Vedkommende, der skulde have aabnet Mødet, indfandt sig først over $\frac{1}{2}$ Time efter den fastsatte Tid og havde saa endda ikke noget „Program“ parat. Naturligvis maa fremfor nogen de Medlemmer, der skal indlede Møderne, møde præcis, og da der vil hengaa flere Aar mellem hver Gang, det enkelte Medlem skal „optræde“, bør Paagældende sætte et Arbejde ind paa at yde noget, som de øvrige Medlemmer kan have Gavn og Glæde af. Denne Henstilling fremsættes i al Venskabelighed og bedes modtaget med Førstaelse og fulgt med imødekommende Beredvillighed. Valborg Møller, der var den anden udtrukne „Underholdningsraad“, traktede saa Klaveret med en for Form. i det mindste uanet Færdighed. Medlemmerne sang til, og efter den musikalske Afdeling fulgte Seddeltegning og

Seddelskrivning, som udfyldte Aftenen. Til Fødselsdagsmødet indleder Ejulf Prosch-Jensen og Knud Aage Ørsted. Suppleant Grethe Larsen. Den i December paatænkte Opførelse af „Valbygaasen“ endes man om at udsætte til Fastelavn og nøjedes med foreløbig at fordele Rollerne. Form.

* * *
Adresser. Anna Thorse. fra November taget Plads som Privatlærerinde paa Højsmarkesgaard, Harpelunde Station, Lolland.

* * *
Fødselsdage i Januar. d. 25. Lucinda Høybye, 20 Aar. d. 31. Margrethe Olsen, Hyldegaarden, Brøndbyvester, 15 Aar.

* * *
Decembermødet, ved hvilket „Ydun“s 1-aarige Fødselsdag (d. 8.) skal højtideligholdes, finder Sted **Lørdag d. 7., Kl. 7 $\frac{1}{2}$ pr.**

* * *
39. Nye Medlemmer. Poul Elias Nørgaard, f. 29. 7. 1899. Adr. Stenløse Mejeri, Stenløse.

40. Lærerinde ved Realskolen Frk. Karen Marie Dörthea Svendsen, f. 28. 8. 1896.

†
Tirsdag den 22. Oktober afgik Helga Andersen ved Døden 16 $\frac{1}{2}$ Aar gammel som Offer for den grasserende Epidemi. Hun hørte til vort sidste Hold Præliminarister og meldte sig ind i „Ydun“ ved den traditionelle Sammenkomst, der danner Afslutningen paa vort Skoleaar. Fra Skoletiden har vi det bedst mulige Minde om hende. Hun var en af de mest pligtopfyldende Elever, vi har haft, og naar man dertil maa føje, at hun var stilfærdig og opmærksom som faa, og at hun aldrig har voldet sin Skole det fjerneste Bryderi af hvad Art nævnes kan, vil man forstaa, at det var med oprigtig Sorg, vi erfarede hendes Bortgang, ligesom vi, der kendte hende saa godt, bedre end de fleste kan sætte os ind i det Tab, hendes Død er for hendes Forældre og Søkende. I sine Kammeraters og Læreres Erindring efterlader Helga Andersen Mindet om en sjælden rar, elskværdig og sympatetisk ung Pige. Hun blev under stor Deltagelse begravet fra Glostrup Kirke d. 30. Oktober.

* * *
Helgas Fader og Moder har bedt mig bringe Ungdomsforeningen og Helgas Veninder en hjertelig Hilsen og Tak for de sendte Kranske.

„Sædekorn“ redigeres og udgives af Skoletorstander Carl Prosch-Jensen, Glostrup Realskole. Bladet udk. een Gang maanedlig og kan kun bestilles hos Udg. Pris 1 Kr. pr. Aar + 25 Øre i Porto for dem, der faar det sendt pr. Korsbaand. L. M. V. H. Bogtrykker